

HET IJ VAN UIL

er zit een gat in de boom.
dat gat is het huis van uil.
uil is de buur van vos en haas.

‘kijk daar!’

‘lees jij dat ook?’

‘een ij?’

‘wat zou dat zijn?
ik wil het zien!’ zegt haas.
‘ik ook,’ zegt vos.

'ik bel.'

'nee, ik!'

bim bim bam!!

'sssss! wek mijn ij niet!

kom maar.

kijk maar

daar in die doos.

is mijn ij niet lief?

'een ij? is dat nu een ij?'

'maar het is een ei!'

‘dat zei ik: een ij.’

‘uil, wat ben jij dom,’ zegt vos.
‘wat ik daar lees, is fout.
een ei is met ei en niet met ij.’

uil weet niet hoe het moet.
haas doet het voor.
nu ziet uil het ook:
ei is met ei
en niet met ij.

‘hoe kom jij aan dat ei?
van wie is het?
wie gaf het jou?’

‘het ei lag voor de deur,’ zegt uil.
‘dus is het van mij.’
‘dat kan niet,’ zegt haas.

‘o nee?’ zegt uil boos.
‘van wie is het dan wel?
van jou, haas?
of van jou, vos?
van wie? van wie?
het lag voor mijn deur, dus is het van mij.
ik ben de pa van het ei!’

kan dat wel?
haas weet het niet en vos weet het niet.
uil wil het ei, dan moet het maar.

‘kijk je uit, uil?’
‘pas op, uil!’
‘een ei is teer, uil!’

‘ga weg! ga weg!’

